

REDACTIA

ák Ferencz-utca nrul 20.

ABONAMENTUL

Pe un an 20 cor.
Pe jumătate an .. 10 "
Pe 1 lună 2 "

N-rii de Duminecă pe an 4 coroane.

Pentru România și America 10 coroane.

Pentru România și străinătate numerii de zi pe an 40 franci.

TRIBUNA

ADMINISTRAȚIA

Deák Ferencz-utca nrul 20.

INSERȚIUNILE

de un sîr garmond: prima dată 14 bani; a doua oară 12 bani; a treia oară 8 bani de fiecare publicațiune.

Manuscripte nu se înapoiază.

Telefon oraș și comitat 502

La Chlopy!

(*) Când scriem aceste rânduri, nu știm încă rezultatul definitiv al audienței lui Kossuth și Andrassy la M. Sa. Ori ce s'ar întâmpla însă, se învederează că fruntașii coaliției după două luni de regim «împărătesc», măcar că a fost un absolutism cât se poate de blând, *sunt gata să desarmeze*. Toți într'un glas spun că doresc să se facă pace. *Despre comanda unguerească în armata comună nu mai vorbește nimeni și chiar Andrassy, șeful coaliției, nainte de a pleca la Viena, a spus kossuthiștilor că-i desleagă de îndatorirea ce și-au luat cătră coaliție și n'are nimic contra, ca ei să se înțeleagă deosebit cu Fejervary primind să lupte împreună pentru sufragiul universal.*

Scurt: lucrurile stau așa fel, că dacă Fejervary a reușit să se înțeleagă cu Francisc Kossuth, noul guvern nici nu o să mai aibă opoziție, ci *Ungurimea întreagă va vota budgetul, recruții și convențiile comerciale*, ceea ce M. Sa pusese în vedere la 23 Septembrie, când cu celebra audiență a șefilor coaliției, *dupăcum este asigurată și soarta sufragiului universal.*

Cu alte cuvinte, șefii partidelor aliate au ajuns la Canossa, ori mai bine: *la Chlopy*, căci în genere *se întâmplă ceea ce dorește M. Sa*. De armată nu se va atinge nimeni și astfel rămâne neștirbit prestigiul Coroanei. Situația de mare putere a monarhiei române și ea intactă: se va putea adevărate față îndatoririlor atât *militare* ce monarhia are pentru *aliații* sei, cât și celor *economice*, căci votându-se budgetul și recruții, în armată nu va fi nici o perturbațiune, după cum și în privința economică nu va fi vre-un deranjament, de oarece Dieta Ungariei va lua și ea frumos la cunoștință — ori să zicem: va vota — *convențiile comerciale* pe cari guvernul M. Sale le-a încheiat cu statele vecine din ordin prea înalt.

Nimic din ce a zis M. Sa, că trebuie îndeplinit, nu va rămâne nerealizat. Așa cer interesele superioare ale *monarhiei*, așa este spre binele *țării*, așa se întărește autoritatea *Coroanei* și mai presus de toate așa e bine pentru *toate popoarele* de sub sceptrul M. Sale.

Nu trebuie să scăpăm însă din vedere, ceea ce este lucrul de căpetenie. Înțelegerea se face nu atât pentru mersul regulat al unor lucruri obicinuite de altfel în *viața mecanică a statului*, și asupra unei *idei dela a cărei realizare așteptăm o nouă viață a popoarelor*. M. Sa a împuternicit adică pe Fejervary să caute a se înțelege cu partidele *pentru a duce la bun sfârșit proiectul de lege privitor la sufragiul universal*.

Ba putem afirma fără teamă ca evenimentele să ne dezmință, că nici *nu e vorba acum de o împăcare reală și cu lungă durată*, ci numai de o pace *formală*.

Sila împrejurărilor îi face pe magnați să nu pună bete în roate, ci să lase ca sufragiul universal să se introducă și în Țara Ungurească și să fie scoasă din us legea electorală de până acum, ajunsă un fel de anacronism în mijlocul Europei. E vorba de inaugurarea unor reforme moderne, reforme, cari nu se termină de odată cu introducerea *sufragiului universal*, ci acesta are să fie numai punctul de plecare, garanția de căpetenie, că și în Ungaria se pune capăt *domniei claselor*, că M. Sa caută sprijin și tărie Coroanei și țării nu prin măsuri prielnice numai unor clase de oameni, urmașilor celor ce odinioară erau «Karak» și «Rendek» (staturile), ci e vorba să cheme la viață de stat *straturile largi ale poporului*, să fie ajutați și chemați la viață cetățenească desmoșteniții tuturor vremurilor și tuturor guvernelor.

Să, nu se uite că a fost dorința M. Sale a se face sufragiul universal, că pentru asigurarea acestuia M. Sa a încuviințat ca Fejervary să negocieze și să încheie pace cu șefii coaliției...

Că nu se va face poate o lege a sufragiului universal așa cum am dori noi, — de vină va fi nu Maj. Sa, ci puterea întreagă *este în mâinile poporului*. M. Sa dă adevărat — prin alegere — prilej tuturor neamurilor din patrie *să se rostească, să lupte și să aleagă în Dietă deputați cari să facă legea despre sufragiul universal așa cum îi place poporului*.

Dacă în Dietă va ajunge deci o majoritate care și la întocmirea acestei legi să slujească numai interesele unui singur neam, să se știe: *în primul rând vom fi de vină noi, naționalitățile*, — căci M. Sa nu poate să vină să conducă el la urnă pe alegătorii noștri, ci e datoria noastră să-i luminăm, să-i încălzim și să îndemnăm *să aleagă bărbați cu minte luminată și cu durere pentru popor*.

Iată de ce nu poate veni în discuție nici chestia că «guvernului în cele interne i-se dă mână liberă». Guvernului nu i-se dă acum de cât o singură împuternicire: să facă alegeri, ori mai bine: majoritate pentru sufragiul universal. Dieta de muncă, Dieta care să-i dea guvernul durabil se va alege pe temeiul sufragiului universal. Depinde deci dela popor, *întâiu* că ce deputați va alege pentru a realiza sufragiul universal, și a *doua* iarăși dela popor depinde că pe cine va alege având obștea întreagă drept de vot.

Dacă în alegerile ce se vor orându după înțelegerea dintre M. Sa și partidele unguerești vom lupta bărbătește și vom dovedi că suntem un neam viguros, de care trebuie a se ține cont, n'are să ne înfrice așa zisa «mână liberă». Mai ales că nici nu se poate presupune despre M. Sa să dea vre-unui guvern «mână liberă» de a *nimici* naționalitățile. Doar însuși M. Sa chiar acum arată o atât de mare solitudine pentru-ca fie-

care supus al său să se bucure de toate drepturile cetățenești! E vorba numai ca noi să ne știm afirma la alegeri, ca deputații ajunși în Dietă să susțină cu tărie drepturile poporului...

M. Sa nu poate înțelege «mână liberă» decât în *cadrele legii*. Dela noi atârână cum ne știm afirma. Dacă acea mână s'ar întinde în drepturile noastre de existență, să fim bărbați și să-i dăm peste degete. Astfel mână liberă are să fie pentru noi o *oțelire*. De sine înțeles, că dacă noi nu vom fi conștienți, ajungem zdrobiți și fără patenta «mânei libere».

La tot cazul ne așteaptă lupte mari: două alegeri în interval de câte-va luni. Un prilej cum de mult n'am avut întru a ne manifesta toate virtuțile naționale și cetățenești.

Coaliția după ce s'a ridicat cu tărie împotriva poruncii dela Chlopy, după ce a adus prejudicii stării economice a țării și pusese la grea încercare vigoarea armatei, și numele de mare putere al Austro-Ungariei, iată-acum cu căciula în mână la Burg.

Să fim numai bărbați și noi, solidari și stăruitori, și cei ce au ajuns la Chlopy nu se vor încrunta nici ei mai mult la noi, ci se vor convinge tot mai tare, că în lumea asta, dar mai ales în viața de stat, pornirile inoportune și patimile fără frâu duc mai adesea la ispășiri genante de cât la învingeri strălucite.

Earăși chestiunea macedo-română.

De Isidor Ieșan.

Imi permit a reveni din nou asupra chestiunii macedo-române de astă-dată din alt punct de vedere. O împrejurare importantă și foarte urgentă mă si este cu toată forța să apuc din nou firul ce abea l'am lăsat.

În foaia germană «Gross-Oesterreich» din 20/3 1906 Nr. 12 ce apare în Viena, stă în articolul «Die Aufgabe Oesterreichs in Macedonien» între altele publicat următoarele: «..... Pe când bandele bulgare de hoți au mai încetat ceva cu omorurile lor, ne înfățișează *cearta* (der Streit ?? Aut.) română-macedoneană o priveliște de tot rușinoasă.

Zilnic ne sosesc nouă știri despre omoruri ce se comit de cătră *părțile litigante* (??? Aut) în Macedonia (von den Mordthaten die von den streitenden Parteien in Macedonien begangen werden), și acuma chiar și în Epir.»

Așa scrie o foaie curat germană, nu jidovească, care se declară singură că ni-e favorabilă, nu știu din totala necunoștința de cauză — atunci ar trebui să tacă și să nu scrie nimica — sau încă din reutate sufletească precum o fac toate celelalte fiuite perciunate din Viena, așa numite germane.

Dacă un atare neadevăr grosolan scriu foile germane cele favorabile nouă, ce scriu, cum ne tratează atunci acele gazete germane care nu ni sunt favorabile?

Nai întâi de ce zice gazeta «Gr. Oest.» «ceartă» (Streit), când toată lumea cinstită știe, că bandele grecești fac zilnic atentate, (chiar prin biserică, înaintea altarului) omoruri, hoții, incendii prădăciuni, și aceasta o numește foaia «Gr. Oest.» cea cu favorul cel mare pentru români, «ceartă»?

pe când ea singură concede în vre-o câte-va rânduri de mai sus că Grecii formează bande de hoți și omor. De ce dar aceasta contradicție? O știm. Numai că dânsa să placă Grecilor, căror »Gr. Oest.« nu li-e de loc favorabilă. așa zice dânsa.

Mai departe vorbește gazeta germană, în obiectivitatea sa grozavă față de români, despre »omori«, ce se comit de către părțile litigante — așa dară și de către români. Asta o scrie gazeta germană obiectivă și favorabilă nouă, pe când și aci toată lumea cinsită (onestă) o știe, că Românii din Macedonia nu formează bande de hoți, că Românul macedonean e poporul cel mai blând și mai liniștit din tot imperiul otoman — ceea-ce e foarte regretabil, căci astăzi înaintea Europei are numai acela trecere care știe a lovi, că până acuma în toată Macedonia n'a fost nici un grec omorât de către români. Aferim, obiectivitate germană. Dacă o gazetă germană ce se laudă că ni-e prietenă scrie, nu corespondențe ci opiniunea ei proprie — astfel de neadevăruri, grosolanii în mod atât de tendențios, cât de tendențioase trebuie să fie atunci acele, ce nu se laudă că ne sunt prietene?...

Mai departe publică gazeta »Gross-Oest.« următoarele: »Noi am publicat nu de mult o desfășurare mai detaliată asupra punctului de vedere grecesc, eșită din pana literatului elin Dr. Kleanthos Nikolaides. Pe această deslușire a răspuns în numele Românilor macedoneni dl Papahagi-Barduni. Apoi ne-a trimis Nikolaides din nou o comunicare foarte interesantă. Noi am reținut, însă publicarea ei, cu consimțământul dlui Nikolaides, de oare-ce societatea grecească »Leo« din Viena se declarase gata de a aranja o dezbateră (disertațiune) publică asupra chestiunii macedo-română din Macedonia și totodată asupra misiunii Austriei în Macedonia. Ca primul orator va păși înainte la 9 April dl Nikolaides și va lumina (? Aut.) opiniunea publică despre situațiunea grecismului în Macedonia. De oare-ce acest domn a publicat deja mai multe scrisori amicale (!? doved. Aut.) pentru misiunea Austriei în Macedonia și asupra chestiunii balcanice, apoi se poate aștepta că cercurile politice din Austria vor arăta (manifesta) un interes cât se poate de mare acestei disertațiuni. Totodată așteaptă (!? Aut.) conducătorii societății grecești »Leo«, că și din partea Românilor, se va lua parte la această dezbateră. Din aceste schimbări de opiniuni, de idei și debateri se va putea afla probabil calea adevărată pe care vor putea păși diplomații la timpul său.«

Din scrierile lui Nikolaides publicate deja de mai multe ori în gazeta »Gross-Oest.« am aflat că expunerile lui nu corespund de loc cu adevărul, că toate datele lui sunt mai mult invențiuni de a mistifica lumea, care nu cunoaște referințele din Macedonia, că toate expunerile lui sunt ținute în mod cu totul tendențios, absurd, neadevărat.

Tot așa am citit și prin alte gazete o mulțime de articole scrise de greci și de scribenți plătiți de greci, toate ținute în mod cu totul tendențios, conținând minciunile și invectivele cele mai ne-rușinate. Zic o mulțime de greci și de articole, pe când din partea Românilor de aflat abea un român macedonean, (ce studiază în Leipzig) cu un unic articol. Că acest unic articolaș nu poate combate atâtea articole grecofile, și a desceptă opinia publică pentru cauza dreaptă a Românilor, aceasta e cu totul evident. Dar oare un popor cu preste 14 milioane de suflete, cu o inteligență mai mare, mai puternică, mai estinsă, cu cunoștințe mai vaste atât limbice cât și etnice, decât poporul grec, decăzut, tâmpit și abea de 2 milioane, n'ar putea avea destui bărbați cu deplină cunoștințe de cauze, cari ar putea răspunde după merit la toate aceste minciuni, mârșevii și invective grecești? Din 14 milioane de Români s'au aflat numai unicul Papahagi — Barduni? E foarte trist, e foarte dureros pentru noi. Deja aci se vede câtă indiferență, câtă trândăvie și indolență zace în poporul român. Te apucă o groază, și parcă îți vine a dispera în viitorul

unui popor atât de trândav, când ei în chestiuni atât de importante naționale sunt atât de indolenți, arată o nepăsare atât de condamabilă.

Grecii însă din contră, ei sunt foarte agili, lucră din răspuțeri cu toate mijloacele permise și nepermise, de a mistifica lumea prin articole plătite, tendențioase, ba chiar și prin prelegeri publice, de a captiva opiniunea publică pentru cauza lor, deși cauza lor e o batjocură, e o rușine, o minciună. Și ce facem noi??

Și noi avem în Viena mulți români, avem o inteligență acolo destul de mare, de sigur mai mare decât Grecii, avem o inteligență marcantă cu cunoștințe vaste. Avem acolo »Clubul român« atât cel parlamentar din Bucovina, cât și cel social al acelor români, ce trăiesc în Viena, cu persoane însemnate în societatea din Viena, înalte în pozițiune, avem apoi societatea academică română »România Jună« etc... Oare această inteligență română din Viena n'ar putea lua parte la aceste debateri în o chestie națională de o importanță atât de mare și atât de ardentă?

Oare nu s'ar putea nime pregăti din atâția români învățați cari ar simți o durere pentru soarta fraților din Pind, câți sunt prin Viena, care ar putea ține încă o prelegere publică, care ar putea răspunde Grecilor hoți și asasini după merit și ar vesteji cu toată forța unui suflet curat, purtarea barbară a unui popor ce se laudă neconținut cu trecutul său, dar care e prototipul imoralității, un hoit putred plin de infecțiune morală.

Ar fi bine, ca inteligența română din Viena să meargă la acea prelegere în un număr cât se poate de mare, să asculte minciunile, denaturate, invectivele, să vadă perfidia și răutatea lor, ca să știe apoi cum să le răspundă după merit.

Ar fi bine, ca inteligența română din Viena să nu treacă din vedere, că o atare prelegere publică ținută în Viena, înaintea unui public mare, distins, și mai ales acuma când opiniunea publică e deja de lung timp câștigată pentru cauza elină, prin mijlocirea minciunii și a dinariului etc... are o influență foarte mare, și că această opiniune publică câștigată ne poate fi foarte dăunătoare atât nouă cât și interesului fraților noștri dela Pind. La aceea prelegere pot lua parte, ca auditor, deputați, senatori, diplomați, politicieni etc... cari vor fi influențați în defavurul nostru și mai mult și noi știm prea bine, din toate experiențele noastre făcute de până acuma, că cercurile din Viena nu ne sunt nouă Românilor prea favorabile, că politica din Viena n'a fost nici odată pentru salvarea cauzei românești, deși dreptatea noastră a fost totdeauna curată ca lumina zilei. Viena ne-a bagatelizat totdeauna, deși poporul român e cel mai mare amic al Austriei.

Dacă vom tăcea și acum după datina noastră cea veche proverbială, lăsând toate în voia Domnului și acuma, când grecul merge neconținut agresiv cu sălbăteci, chiar și cu o obrăznicie nemaipomenită, de a ține prelegeri publice în chestia macedo-română în Viena, — pe când în Macedonia bandele grecești, ucid, pradă, jefuiesc, ard, — apoi atunci ne-am condamnat singuri și lumea va zice atunci despre noi, cu tot dreptul »qui tacet, consentire videtur«.

Cred că inteligența română din Viena, nu va trece cu vederea ziua de 9 Aprilie, ci se vor fi dus mulți, cât se poate de mulți la fața locului să participe în număr mare, să prindă interes pentru cauza noastră națională, să se gândească nișal la suferințele grozave ale fraților noștri din Pind, să organizeze din partea ei și în numele tuturor Românilor contra-prelegere, — să zicem una sau mai multe prelegeri, — și să răspundă cuvenit la mișeliile, minciunile cu cari vor încerca Grecii de a înșelă lumea neștiutoare de ceea ce se petrece cu Românii în Macedonia.

Ar fi timpul suprem, ca și noi Românii, ori pe unde am fi, să arătăm mai multă viață în noi, mai mult interes pentru cauza noastră, mai multă durere de inimă pentru poporul nostru ce suferă, mai multă conștiință națională, atunci și lumea ne va stima mai mult, chiar și în ochii noștri ne vom reabilita, vom plăti ceva mai mult.

Serajevo 1/4 1906.

O împăcare provizorie.

Budapesta, 9 Aprilie.

Dacă acum 3—4 zile cineva ar fi cutezat să afirme că Luni viitoare va fi numit un minister coaliționis, oricine l-ar fi luat drept un om puțin serios. Cu toate astea noul minister e numit și e pe de-antregul coaliționist.

Aceasta arată, cred, destul de bine schimbarea fundamentală a situației în numai mult decât 4 zile. Oare care-i psihologia acestei schimbări vertiginose? De sigur, mai întâi de toate adâncă trebuință a beligeranților după pace, obșirea și poate și sfârșirea lor, apoi considerațiile superioare de stat, aspectul răvășit al țării care impunea oricărui om politic ungar salvarea cât mai grabnică a glorioasei constituții. Dar de sigur că a contribuit și un alt moment psihologic interesant: graba și caracterul de surpriză al întregii acțiuni de împăcaciune. Ea nu a lăsat să se deștepte glasul celalalt, al intransigenței, al scrupulelor politice, al fricei de învinuire pentru lipsa de consecvență.

Iată acuma pe scurt știrile cele mai noi și mai importante ale acestei neașteptate întoarceri ale crizei.

Kossuth și Andrassy au fost chemați la M. Sa în audiență. În Viena ei au avut o înțelegere prealabilă cu mai mulți membri ai coaliției și cu baronul Fejervary.

Baza împăcării care nici decum nu-i definitivă ci numai provizorie cu excluderea oricărei pretenții militare din partea opoziției ungurești și scopul principal al guvernului va fi realizarea sufragiului univerval. După realizarea acestei reforme, parlamentul se va dizolva și se vor face alegeri pe baza ei.

Comitetul diriguitor al coaliției a ținut mai multe ședințe. Punctul principal al dezbaterilor a fost atitudinea partidului lui Andrassy și a celui popular. Aceste partide se știe că erau potrivnice sufragiului univerval. Acum ei au fost convinși și induplecați de a adopta această reformă pentru a lua parte la guvern. Impresia ce-ți lasă această convingere, este, că ea era făcută de ochii lumii și că era pregătită.

Condițiile de împăcare.

Se zice că la început planul guvernului a fost de a reuni partidele aderente ale sufragiului univerval pentru realizarea acestei reforme. Aceasta ar fi produs spargerea coaliției. Căci se știe că de unde partidul Kossuthist aderă la sufragiul univerval, celelalte două partide, partidul andrassyist și cel popular li erau potrivnice.

Acesta a fost punctul principal asupra căruia Polonyi Géza, a căutat să primească lămuriri, ducându-să din însărcinarea lui Kossuth la Viena. Aici a primit un răspuns mulțămitor dela Fejervary. Acesta a declarat că el nici odată nu s-a gândit la una ca asta.

Iată după ziarul »Zeit« din Viena condițiile de împăcare. Ele au fost compuse din elementele unor propuneri de soluțiune propuse de Széll, Wekerle, Andrassy și Lukács.

M. Sa va orânduie noile alegeri și însărcinează pe un nou minister cu executarea lor.

Șeful noului guvern va fi un astfel de om politic care având program deakist nu a luat parte activă la întâmplările politice din timpul din urmă. În acest cabinet vor intra și fruntașii kossuthiști.

Sirolin

Promovează apetitul și greutatea corpului.
delatură tusa, Hegma, asudarea noaptea.

Se prescrie zilnic de numeroși medici și profesori la
morburii de plumăni, cataruri, tusă convulsivă, scrofulosă,
influență.

Oferindu-i-se publicului imitații fără preț, să se ceară totdeauna:
impachetarea originală „Roche“.

F. Hoffmann-La Roche & Co, Basel (Eletia).

„Roche“

Se capătă prescriindu-se de medic în
farmacii la 4 cor. stielă.

Scopul principal al guvernului va fi realizarea reformei electorale pe baza sufragiului universal.

Parlamentul va vota toate legile de primă necesitate ca recruții și dările, pe urmă convențiile vamale cu străinătatea și compromisul economic.

Atât coroana cât și coaliția vor renunța deocamdată la orice noi pretenții militare, afară de împrumutul cel de 450 milioane pentru armată și de sporirea contingentului de tunari necesitat prin noile tunuri.

Numirea noului minister.

Viena, 8 Aprilie. M. Sa a primit azi demisia ministerului Fejérváry și îndată a subscris și numirea noului minister sub președinția lui Wekerle.

Iată cum se compune acest minister:

Wekerle, președinte și finanțe;

Andrássy, interne;

Apponyi, culte și instrucțiune publică;

Kossuth, comerț;

Polonyi, justiție;

Zichy Aladár, à latere;

Darányi, agricultură.

Dintre vechii miniștri Lányi, Vörös și Feilitzsch e vorba să fie decorați.

Alegerile.

Budapesta 9 Aprilie. Prin decret prea înalt noul parlament e convocat pe ziua de 11 Mai. Alegerile vor trebui deci să fie terminate până atunci. Pe mâine ministerul de interne va fi expediat deja tuturor comitatelor ordinul privitor la alegeri.

Deschiderea solemnă a noului parlament va fi la 19 Mai.

Din România.

Știrea că M. S. Regele va scurta șederea sa la Lugano se confirmă.

Se precizează chiar, în locuri în măsură de a ști, că Suveranul se va întoarce în țară la 18 Aprilie.

Mișcarea studenților. Studenții au ținut Joi seara o mare întrunire convocată de comitetul de acțiune, în sala societății «România Muncitoare» din str. Primăverei.

La aceasta întrunire a luat parte un mare număr de studenți dela toate facultățile, cu toate că localul întrunirii a fost cunoscut în ultimul moment.

Dl Mironescu, președintele soc. stud. în drept «G. Bozianu» dovedește că actuala mișcare studențească nu este pusă la cale de nici un partid politic, ci numai din hotărârea studențimii de a atinge marele ideal ca limba românească să fie cinstită de toți Români.

Se ridică apoi în contra acuzațiilor nedemne și nedrepte ce i-s'au aruncat d-lui prof. N. Iorga, căci d-sa n'a fost decât acela care a concretizat în chipul cel mai înalt dorințele și entuziasmul studențimei.

Sfârșește spunând că precum primul punct din memoriul studențesc a fost cucerit, așa vor trebui cucerite și celelalte și Davila, asupra căruia apasă o grea vină, va trebui să plece din fruntea Teatrului Național.

Dl Panaitescu, vestește tuturor, că senatul universitar, ținând seamă de cererile studențimei, a cerut ministerului să desființeze «Asociația generală a studenților», care este o sucursală a poliției.

Voci: Și local de corupție!

Dl Panaitescu, spune apoi, că Senatul Universitar ar fi cerut ministrului și înlocuirea lui Davila.

Această veste e salută cu aplauze vehemente.

Dl C. Popescu citește câteva părți din comunicatul oficial publicat în Monitorul Oficial, în care sunt cu totul denaturate cele petrecute în noaptea de 13 Martie. Scoate la iveală mai ales

partea în care abia se spune că ar fi și studenți răniți, când ei sunt peste 200 răniți și în îngrijirea familiilor.

Crede că triumful limbei românești, ale cărei drepturi sunt recunoscute și în comunicatul oficial, va fi cu atât mai mare și mai deplin, cu cât se va duce lupta până la capăt.

Dl H. Frollo, după ce amintește că a fost înlocuit din postul de profesor suplینilor dela gimnaziul din C. Lung, stăruiește asupra însemnătății luptei dusă cu atâta pornire de studențime.

Arată apoi după ce face un lung istoric al fazelor acestor mișcări, că și de astă dată s'au folosit cei sus puși de mijloacele de constrângere și cumpătare a conștiințelor; însă «măgarul plin cu aur» al lui Filip, s'a transformat în «măgarul cu hârtii». (Aplauze).

Studenții sunt împărțiți în trei liste: cei mai periculoși, pe care guvernul îi amenință; a doua cu cei mai puțin periculoși și a treia cu cei nepericuloși, pe lângă cari zburdă «măgarul lui Filip». (Aplauze).

Amintește, că toate făgăduelile făcute în primele zile, au fost uitate de guvern și și Davila e tot în fruntea Teatrului Național.

Făgăduiește, că își va îndeplini misiunea cu sfințenie și spune, că lupta trebuie dusă până la izbândă complectă. (Aplauze).

Dl I. Gulia se ridică împotriva actualelor societăți studențești și cere odată cu continuarea luptei, înființarea unei mari societăți studențești.

Dl C. Filoti, arată, că s'au făcut presiuni ne mai pomenite asupra sa, ca să părăsească mișcarea.

Face un călduros apel la luptă, căci spune dsa, «mâine va fi chemat la parchet».

Am fost batjocuriți, și în schimb acela, care ne-a aruncat insulte și ne-a lovit e trimis să se plimbe, dându-i-se și 10.000 lei de cheltuială. (Aplauze).

Nu vom dezarma însă, căci aceasta ar însemna să ne batem joc noi înșine de cinstea și demnitatea noastră și asta nu se poate! (Aplauze).

Dl Marcel Opreanu, îndeamnă la luptă spunând, că-și va face datoria până la capăt. (Aplauze).

Intrunirea s'a sfârșit în mijlocul celei mai mari animații și aclamându-se următoarea moțiune:

Studențimea Universitară, întrunită în seara de 22 Martie în sala «Bogacer», protestează contra întârzierii, care se pune în acordarea legitimei satisfacții cerute de studențime, în urma celor întâmplate în seara de 13 Martie și cere din nou darea unei grabnice satisfacțiuni, până la care studențimea declară, că nu va dezarma.

CONVOGARE.

Conform concluzului adunării ultime ținută în Buteni, despărțământul nostru topopesc își va țineă proxima adunare Joi în săptămâna luminată, adică la 6/19 Aprilie 1906 în comuna Bodești, la care toți membrii și binevoitorii școlii sunt poftiți să participe.

Programa:

1. La orele 10 chemarea Duhului sfânt.
2. Asistare la prelegeri în școala din loc.
3. Cuvânt de deschidere.
4. Constatarea membrilor prezenți.
5. Reflecțiuni asupra prelegerilor.
6. Rapoartele biuroului.
7. Citirea eventualelor dizertațiuni.
8. Propuneri și interpelări.
9. Autenticarea protocolului.
10. Alegerea funcționarilor pe noul period 1906/7, 1907/8 și 1908/9.
11. Încheiere.

Bodești. la 21 Martie (3 Aprilie) 1906.

Nicolau Boscaiu,
președinte.

Cornel Novac,
secretar.

NOTĂ. Petru prânzul comun se fac dispozițiuni în loc. Participanții sunt rugați a se însinua la secretar.

Către abonenții „Tribunei”.

Implinindu-se pătrarul prim al anului, rugăm pe cei rămași în rezonanță cu abonamentul ori să ne trimită îndată bani ori să ne spună, când vor plăti. În caz contrar ne vom simți siliți a le sistă trimiterea ziarului.

De asemeni rugăm pe toți cari au plătit numai întâiul pătrar, să binevoiască a trimite abonamentul pe al II-lea pătrar, dat fiind, că pretutindeni abonamentele se plătesc înainte.

Ziarul se scrie și se tipărește cu multă cheltuială și noi avem ambiția să-l facem tot mai bun. Nu cerem pentru acest scop dela publicul cetitor, de cât regulata achitare a abonamentului.

„Tribuna”.

LUPTA între CLASE.

De Iosif Stanca.

De când e lumea, au fost anumite clase în societatea omenească, cari nu s'au privit nici când cu ochi buni între olaltă. Pacea între clase a fost și este și astăzi numai aparență, și, când ți-se pare că s'a sălășluit adevărata iubire la mijloc, devine lupta mai acerbă; s'ar putea zice, că repaosul este numai un moment de reculegere pentru o luptă pe moarte și viață.

Istoria, magistra vieții, ne arată, că cu cât deosebirea dintre clase e mai mare, cu atât și pericolul e mai evident și, este numai chestie de timp, ca din jaraticul ascuns în cenușe să se aprindă văpătaie.

Lupta aceasta neîmpăcată izvorește din egoismul cutărei clase, din nerespectarea celui mai elementar principiu: »ce ție nu-ți place altuia nu face»; izvorește din orbirea patimilor omenești, că aceea ce pentru unul e *virtute*, pentru celalalt e privit de *păcat*.

Fiind că anumite clase au existat de când e lumea și vor exista și de aci înainte, este evident că va exista și deosebirea și lupta între clase.

Ceeace însă ar putea face întru câtva posibilă apropierea claselor de olaltă, este aplicarea *dreptei cumpene*, ca nu pentru o clasă să fie *tot*, iar pentru cealaltă să nu rămână absolut *nimic*.

Iar aplicarea dreptei cumpene se impune totdeauna prudenței și înțelepciunii claselor conducătoare.

Tot magistra vieții ne arată, că nici o zguduire socială nu este rezultatul terorizării claselor supuse asupra celor conducătoare, — precum și este greu de închipuit, — ci totdeauna invers: rezultatul terorizării claselor conducătoare asupra celor supuse. Din cerbicia claselor conducătoare a urmat totdeauna terorizarea, apăsarea, nemulțămirea masselor; de aici apoi grozavele devăstări și vărsări de sânge.

Nu nemulțămirea, nu revolta, nu dorul de sânge, — ci dragostea, dorul de înaintare și temerea pentru zguduiri sociale la poporul nostru, m-a condus să fac aceasta eșurzie științifică.

Noi Români suntem un popor sărac, de unde rezultă în mod firesc, că lupta dintre clasele noastre e și mai încordată. Din aceasta luptă se explică goana nebună de a se îmbogăți la clasele conducătoare; de a se înfrăți cu iadul pentru arginții lui Iuda; goana nebună după vaza și reputațiunea de multe ori nemeritată. Mijloacele acestor lupte, în cele mai multe cazuri, se reduc la momeli și terorizări.

Lupte încordate se desfășură adeseori chiar între membrii aceleși clase. Este doar' lucru constatat de toată lumea, că dacă avem doi preoți nu prea pot împărți veniturile; dacă sunt doi avocați nu se pot împărți pe clienți; dacă sunt doi dascăli aceștia încă trag în degete. Va trece încă multă apă pe Dunăre până ce vom ști care e «mai mare domn», sau care e «mai învățat?» Poporul între astfel de împrejurări nu e mirare dacă se demoralizează, încearcă să terorizeze și el, sau să se revolte asupra ăstorfel de conducători.

În zilele grele ce străbatem ce bine ni-ar prinde o cimentare între clasele noastre sociale. Ce bine când la împărțirea demnităților, nu rangul ci caracterul să se ia în cumpănă! Ce bine ni-ar prinde înființarea unui for superior alcătuit din elemente desbrăcate de orice patimi omeneste, chemat a judeca! Ce bine e că avem o presă independentă, care zbiciul fără cruțare pe nimeni și farizeii!

Când știi cât de mici la suflet, cât de egoști, cât de mârșavi, cât de pătimiști sunt unii dintre oamenii noștri, și, când ști cât de puțini sunt cei aleși, stai crucit și te întrebi: De unde atâția harnici stegari? De unde? De unde?

Din străinătate.

Alegere. O telegramă din Constantinopol anunță că doi Aromâni au fost aleși membri ai constiliului administrativ al județului Grevena, din vilartul Monastir.

Grevena filud centrul luptelor greco-ro-

mâne, această alegere este considerată de toți ca un succes al Aromânilor.

Incredere guvernului francez. Din Paris se vestește, că în ședința de Mercuri a camerei Basky a interpelat pentru nenorocirea dela Courrières. Spune în interpelația sa, că focul s'a iscat numai din negrirea societății, fiindcă a lăsat să se îngrămădiască în mine lemne putrede. Muncitorii a spus, că vor ajunge în mare primejdie, dar vorbele lor n'au fost luate în seamă, spune apoi, că inginerii trebuie să dea samă despre viața muncitorilor din mine, și să ia măsuri pentru scoaterea de acolo a celor îngropați căci să dă cu socoteală, că vor fi încă între ei și vii. Societatea însă în loc de a se îngriji de cei îngropați, a făcut păreți între minele stricate și cele bune, împedecând astfel scoaterea celor morți. Cere pedepsirea celor de vină.

A răspuns ministrul de comerț, Barthou, care a zis, că a făcut pași de lipsă pentru toate lucrurile. Va da dreptate și muncitorilor, dar acum nu poate aduce hotărâre, deplină până nu va vedea, ce se vor mai întâmpla...

Roagă să fie cu încredere față de guvern, căci el se va îngriji să mulțumească pe toți. Dacă se va adevăra, că societatea a fost de vină, atunci o va împrăști.

După acestea s'a votat încredere guvernului.

NOUȚĂȚI.

ARAD, 9 Aprilie 1906.

— **Promovare.** Dl. Dionisie Stoica, unul dintre distinșii noștri tineri, a fost promovat doctor în litere și filozofie înaintea facultății filosofice din Budapesta. Sincere felicitări.

— **Membrii sinodali** în cercul Tinca au fost aleși domnii dr. Aurel Lazar și dr. George Roxin în Vașcău dr. George Ciuhandu și dr. George Popa.

— **Expoziția generală română din 1906 (notiță oficială).** Comisariatul general aduce la cunoștința publicului că înscrierile pentru biletele la abonament la expoziție vor începe Luni 20 Martie a. c. în următoarele condițiuni: Prețul biletului de abonament este fixat la 50 lei de persoană (și 75 lei pentru familie, formată din tată, mamă și un copil) până la vârsta de 10 ani.

Biletul dă drept la intrare liberă în Expoziție pentru toată durata sa, dar comisariatul își rezervă dreptul de a percepe un surplus în zilele de mari serbări.

Biletul este absolut personal, și nu dă dreptul de intrare decât celui pentru care este luat purtând numele, semnătura și fotografia acelei persoane.

În caz de pierdere a biletului, Comisariatul general nu se obligă a-l reînoui.

Abonații se vor supune regulamentului general al Expozițiunii.

Domnii expozanții vor avea dreptul la o reducere de 50 la sută asupra biletelor de 50 sau 75 lei.

Pentru a înlesni intrarea familiilor abonate, aceste bilete vor fi predate familiilor în două copii, una purtând fotografia tatălui cu copilul și alta fotografia mamei cu copilul.

Pentru copie se va adăoga taxa de 2 lei.

Fotografia în mărime de 5-8 este în sarcina abonamentului.

Cererile pentru abonamente se vor adresa la biroul dlui M. Beldiman, Casa Independance Roumaine, Calea Victoriei Nr. 56.

✓ **Emigrările din Ungaria, în 1905.**

Dr. Thirring Gusztáv, subdirectorul statistice oficiale din capitală, a scris un articol despre emigrările din Ungaria în 1905. E înspăimântător, ce ne arată statistica! Ne reoglindează aceea dureroasă constatare, că emigrările au luat proporții atât de mari încât putem să spunem cu toată siguranța că Ungaria stă în fața unei primejdii, de care politicienii maghiari nu s'au ocupat nici odată cu seriozitate și nici n'au voit să o lecuiească la vreme. Acum înzadar se căesc de cele ce ne spune statistica. Nici în un an nu s'a putut compune o statistică, de unde să se știe exact numărul celor emigrați. Anul 1905 este primul, ce ne poate servi cu date pozitive despre emigrările din Ungaria. Au emigrat în anul 1905 nu mai puțin de cât 148.631 de cetățeni, dintre cari 125.803 spre America, 9900 România și 5102, Germania.

Din 1 Iulie 1904 până 20 Iunie 1905 au emigrat din Ungaria 45.300 Unguri, 25.759. Germani, 51.009 Slovaci și 7167 Români.

Autorul se vaită grozav văzând cum Ungurii își părăsesc țara. Arată, că în anul 1904 au emigrat numai 25.000 iar în 1905 de tot 45.300, deci de două ori atâția.

Informațiuni literare.

XXXIV.

Organele de luminare ale țării românești s'au mai înmulțit cu unul.

Și din norocire cu unul din cele mai bune. A apărut la Iași, sub titlul *Viața românească* și numărul întâiu ne face să legăm cele mai bune nădejdi de viitoarea-i activitate.

Directorii noiei reviste sunt dnii C. Stere (iscalește și C. Șarcăleanu) și P. Bujor.

Intâiul este român venit din Basarabia, și ocupă un loc politic de frunte printre liberalii democrați; e orator cu vervă, om cu multă carte și simpatizat de toată lumea.

Al doilea este profesor de științe la Universitatea din Iași, și și-a câștigat un nume pe timpul când dl Gherea stăpânea critica literară.

În jurul acestor doi găsim nume cunoscute, venite poate numai în treacăt să dea sprijin revistei în starea ei de înființare: cum este domnul Gane, care ne dă câteva amintiri din »Junimea« și dl Vlahuță cu o nuvelă nouă.

Ceilalți sunt în mare parte profesori din Iași, cari au însă o bună pregătire pentru urnirea din loc a unei reviste.

Pe drapelul cu care pleacă la drum noii misionari culturali găsim prea puține cuvinte nouă.

»Revista noastră, ca oricare alta, nu poate avea alt scop decât munca pe câmpul culturii naționale«.

La atâta se resumă întregul ei program. Doar că pune mai mult preț pe literatura poporului și că vrea să lupte și pentru ridicarea politică și economică a stratului de jos. Cu alte cuvinte, directorii noiei reviste vor să fie cu un grad și mai țărănești, mai poporanști ca celelate reviste.

Intâiașdată ni-s'a părut că gruparea dela Iași dorește să-și lege acțiunea de momentul în care dl Gherea a încetat a scrie și să continue opera acestuia.

În realitate însă nu este așa. Cu toate că aproape toți scriitorii de aici sunt recrutați dintre foștii socialiști, în faza lor de astăzi, ei au cu toții o culoare strict națională, fapt îmbucurător ce dovedește că ideile internaționale, fie în literatură, fie în politică, n'au putut prinde rădăcină la noi.

Astfel pentru viitor n'avem ce ne teme că org. nul foștilor socialiști ne va năpădi cu idei de toleranță pentru străini și cu alte asemenea teorii de umanitarism.

Așa cum au pornit, cu luptă caldă pentru ridicarea poporului, ne sunt bineveniți cu toții.

Numai o vină le găsim întemeiatorilor revistei dela Iași. Prea vor să imprime organului lor un caracter curat moldovenesc.

În general e foarte curios, că scriitorul moldovean are câteva însușiri streine de scriitorii altor provincii.

E mai mândru și mai vindicativ. Faptul că au o limbă așa de bogată și că întâii poeți și prozatori moderni ai noștri au răsărit pe pământul lor, face pe actualii scriitori moldoveni să forțeze mereu discuția asupra meritului ce-l are fiecare provincie la formarea culturii naționale.

Chiar și în numărul acesta al »Vieții românești« găsim două articole, unul al dlui H. Philippide, altul al dlui Ibrăileanu, după cetirea cărora ar trebui să crezi că tot ce n'a fost moldovean nu contează în istoria literaturii. Iașii și iar Iașii Moldova și iar Moldova.

Revendicări de aceste și îngrădirea ideilor la interese de provincie nu pot decât să ia din ca-

racterul obiectiv al revistei. Ce fel de cercetător literar-istoric va putea de pildă să primească de bună teoria dlui Ibrăileanu, în înțelesul căreia »Junimea« n'ar fi însemnat nimic, dacă nu era înaintea ei Alecu Russo?

Ce contrast plăcut cu aceste tendințe exclusiviste ne oferă articolul dlui Stere despre Goga! Ce frumoasă dovadă că »pătimirile« noastre sunt aceleași în toate provinciile române, că idealurile noastre nu se deosebesc întru nimic și că scriitorii, de ori unde ar răsării contribuie de o potrivă la formarea limbei culturii, care este a noastră a tuturor, una și nedespărțită!

ȚIGANUL pe PUNTE.

Odată un hoț de țigan furase p'apucate o slănină dela un sas bogat. Ca să nu fie prins, prin întunecul nopții a fugit cu ea înainte, dar în cale îi stă o vale și cu o punte peste ea. Puntea eră îngustă și se cam legănă.

Vreamea fusese favorabilă pentru țigan, căci eră întunec beznă. Dară Dumnezeu din când în când aprindea pe cer câte o săgeată sucită și ascuțită de lumină prin fulger tocmai când țiganul se află cu slăcina pe punte. Când lumină, eră bine, când nu lumină era rău, că puntea eră îngustă se clătina cu el, și țiganul zise: «lumină Doamne, lumină că ți-oi da un punct de slănină». Și Dumnezeu a luminat cum a știut el în vremuri grele.

Dupăce a trecut hoțul puntea, a zis cu hotărâre:

«Acum Doamne, îi lumină, ori nu-i lumină, că eu slănină nu ți-oiu da».

Statistica e îngrozitoare, și partidele de căpetenie ungurești în loc să se ocupe de ani îndelungați cu maghiarizarea naționalităților, ar face un lucru cuminte, dacă și-ar îngriji de bună starea locuitorilor din țară. Ce folos de întreagă instrucția publică ungurească, dacă cetățenii tângesc economic și nu sunt capabili de a suportă marile dări și greutăți. Sau pentru aceia se dorește maghiarizarea școalelor noastre, ca știind ungurește să ne putem folosi de această limbă — în străinătate!

Cei cu tragere de inimă pentru popor și pentru binele țării, cei cari mai resfoiesc istoria omenimei, și cari judecă calm și nepreocupați vor înțelege de sigur, că ni-zuințele nejuste ale politicianilor maghiari de acum, sunt tot atât de zadarnice, cum au fost altele — în alte țări. Întărirea Ungariei nu se face prin o politică, ce servește exclusiv numai unui popor — ci care servește tuturor, spre bine.

— **Taxa pusă pe emigranții din America** va fi ridicată pentru fiecare persoană la *cinci dolari*, de oarece într'un an numărul emigranților s'a ridicat peste un milion.

— **Episcopul Radu la sfințirea unui episcop rom.-cat.** Duminecă a fost sfințit la Oradea-mare întru episcop prelatul rom.-cat. Anton Fetser. La ceremonia sfințirii a pontificat episcopul Coloman Belopotoczky cu asistența episcopului român gr.-cat. Dr. Demetriu Radu.

— **Unguri păcăliți în Abbazia.** Ni se scrie din Abbazia: Într'una din zilele trecute o societate mare și distinsă de escursionisti englezi au sosit aici. Ministrul de externe din Viena cu o zi mai înainte anunțase sosirea escursionistilor și astfel li s'a făcut o strălucită primire. Tărul mării de-alungul, precum și stradele Abbaziei erau împodobite cu steaguri engleze și austriace. Escursionistii au fost întâmpinați la descinderea vaporului — vapor separat cu cari veniseră — de autoritățile din Abbazia și de aproape toți oaspeții admirabilei băi de mare. Escursionistii — vre-o 80—100 la număr — au luat masa în restaurantul «Quarnero» și aci s'a întâmplat cazul cu Ungurii.

La masă adică, cineva a dat ordin orchestrei (o muzică de țigani din Ungaria) să cânte imnul englez. Când au răsunat întâiele accente ale imnului «Gode sav the King» atât englezii ci comenseni lor cât și publicul ce era în aceeași localitate, s'au sculat și au ascultat în picioare imnul. Unul dintre englezi a comandat apoi orchestrei să cânte imnul austriac «Gottterhalte». Țigarii unguri, în loc de a cânta imnul austriac, au cântat imnul maghiar: «Isten áld meg a magyart». Englezii au fost făcuți atenți că, orchestra nu cântă imnul austriac ci cel maghiar, și astfel nu s'a sculat nimeni de pe scaun. Vre-o 20—25 de Unguri, s'au ridicat însă în picioare și au strigat: «Fel állni». (În picioare). Nimeni nu i-au luat însă în seamă, flegmaticii englezi mâncau neconturbat înaintea, iar nemții și noi ceilalți câți ne aflam în sală făceam haz pe socoteala unguirilor opăriți, cari, la urma urmelor unul câte unul se așezau pe scaune.

Scena a fost într'adevăr de un tragi-comic pentru Unguri, mării fanfaroni însă nu pomenesc prin gazetele lor nimic de pățania din Abbazia.

— **Un patricid achitat.** Nu numai în Ungaria, ci și în Franța obvin lucruri de aceste curioase. Patricidul e un tânăr francez, Theophile Blondin, econom. După moartea mamei sale, a dus economia împreună cu tatăl său. Blondin bătrânul după înmormântarea soției sale a legat cunoștință cu o femeie, ce avea o puzderie de copii. Copilului nu i-a plăcut purtarea tatălui său, de multe ori avea neplăceri cu tatăl său — pentru ea, și an, în luna lui Noemvrie atât a fost de indignat pe tatăl său, încât a dat afară pe drăguța lui. De aci relațiile au fost tot mai încordate între copil și tată, până în sfârșit copilul s'a hotărât să părăsească pe tatăl său și să se mute la bunică sa. Blondin bătrânul vorbise cu femeia, ca nu ea să vină la el de acum înainte, ci el va merge în casa ei. De aci s'au iscat noi neplăceri. Blon-

din a avut și un mic birt și fiind că acum umblă în străini, a neglijat întreaga neguțătoria lui. Theophil s'a hotărât atunci să se căsătorească, dar tatăl său nu se învoia de fel.

Năcazurile se îngâmădeau zilnic. În o zi copilul a chemat acasă pe tatăl său dela respectiva femeie, dar n'a voit să vină. Atunci s'a dus el după tatăl său. Schimbară câteva vorbe, copilul se infuriă, ia pușca și trage asupra tatălui său, împușcându-l în piept. La pertractare acuzatul s'a apărat, zicând, că el a împușcat pe tatăl său fiindcă l'a amenințat cu furca de fer. Judecătoria l'a achitat între aplauzele publicului de față. Bătrânul Blondin era urit de toți.

— **Descoperirea unui tezaur.** Actualmente în Foubourg din Charleroi se procedează la dărâmarea unei case foarte vechi. În decursul lucrărilor s'a decosperit într'o ascunzătoare practică într'un zid aproape 70 de bucăți de monede în argint cu efigia lui Ludovic al XV-lea rege al Franței și Navarei, și Ludovic al XVI-lea. Aceste monede au fost probabil ascunse de un Carol-regian speriat de timpurile turburate, prin care a trecut țara lui dela Revoluțiunea franceză până la 1814.

Proprietarul acestui tezaur l'a dăruit în favoarea săracilor.

— **Apel!** Rog pe toți aceia, cari au dat examenul de maturitate la gimnaziul din Beiuș în an. școlar 1905—6 să-mi comunice până în 15 a l. c. adresele, ca să pot face dispozițiile de lipsă pentru convenirea noastră de 10 ani, care va fi să se țină conform pactului nostru la Beiuș în luna lui Maiu a. c.

Cu dragoste frățească: Dr. Ioan Papp, adv. Brad (Hunyadmegye).

— **Vezuvul** fiind în acțiune, primejduște teritoarele din jurul lui. Lava a ajuns până la Boscotrecase, de unde locuitorii fug în Neapol și Portici. Erumperea Vezuvului e îngrozitoare și a făcut și până acum mari daune.

— † **Ambroziu Ungurean.** În 4 Aprilie n. a. c. s'a înmormântat părintele Ambr. Ungurean din Curtacher, în care colegii au pierdut un adevărat prieten.

Serviciul funebru pontificat de protopopul Șiriei Mihai Lucața, a decurs în mod exemplar, cu asistența următorilor: Ioan Georgia protopop, Buteni; Alexă Popovici, Bichiș; Victor Popovici Ciaba; George Popescu, Musca; Manase Popescu, Arăniag; Axente Chirilă, Șilindia; Zaharie Mihaiu, Dezna; Ioan Cure, Covăsinț; Aurel Iancu, Zărand; Dim. Popovici, Cermei; Nic. Dragancea, Galșa; Iuliu Bodea, Buteni; Melentie Popp, Drauț; George Popp, Agriș; Iustin Popa, Târnova; Moga, Jermata și Cornel Papp, Zărand: Total 20 inși.

Afară de serviți au participat: Morar, Maderat, Ghergar-Moroda, Motorca-Agriș, Terebenț Galșa și Arcadiu Criznic, preot gr.-cat. din Mocre.

Răspunsurile convenite le-au dat cu — multă dibăcie — învățătorii noștri din jur, între cari au eselat Hui din Șiria, Oprean din Zărand și Debeleac din Drauț. Astfel încât lipsa corului nici că a fost observată.

Cuvântarea funebrelă în biserică a rostit-o protopopul Șiriei, Mihai Lucața dovedind destulă oratorie, iar la mormânt a vorbit prietenul defunctului pâr. Alex. Popovici din Bichiș dovedind dragostea și alte calități frumoase ale decedatului — și prin cuvinte alese și reușite a mângâiat pe un moment publicul ales între cari erau prietenii și colegii de odinioară a celui reposat. — Între mulțime am observat pe prim-pretorul Lengyel, Târnova; notariul Lazar, Târnova; notariul din loc Lengyel, Dr. Stefan C. Popp, Arad; Dr. George Popa, Arad; Dr. Iacob Hotaran și fam., Șiria Barbură notar, Peșca și Dr. Barbură avocat Peșca etc.

Ceriu să mângâie familia întristată, iar pe răposatul să-l așeze în ceata dreptilor. *Un coleg.*

— † **Octavian Feier.** Cele mai negre slove, cele mai triste vorbe, ce-am pus când-va pe hârtie, sunt rândurile ce le scriu despre trecerea la vecinicie a lui Octavian Feier, unul dintre acei tânări crescuți cu trudă, de cari se legau mari nădejdi, tânăr, care avea să fie atât de folositor bisericii și neamului, precum i-a fost folositoare însăși biserica.

Așa a fost scris însă în cartea sorții, și așa a fost voia lui Dumnezeu, care știe, ce face, ca

acest tânăr să nu-și vadă roada ostenelelor sale, să nu poată fi mângâierea și spriginul bătrânelor unei mame, care în el și-a pus toată credința și toată nădejdea.

Octavian Feier a mântuit cursurile teologice la seminarul nostru din Arad. După absolvare a fost aplicat la Conzistorul diecezan și nu sunt numai câteva zile la mijloc, de când am înregistrat cu bucurie, că e ales de preot în comuna Almaș, ce prin el dobândește un adevărat părinte sufletec.

Moartea-i însă nemiloasă și nu-și alege jertfele sale, l-a răpit și pe el din mijlocul nostru, l-a răpit dela sânul mamei sale, lăsându-i chin în loc de sprigin, durere în loc de mângâiere.

Este o lovitură zguduitoare a sorții, ce nu se poate repara, și la ce n'ajută întreagă înțelepciunea lumii. Tot ce se poate face din partea celor, ce l-am cunoscut și iubit, este să ridicăm rugăciuni ferbinți la prea puternicul Dumnezeu pentru odihna sufletului lui nobil, să depunem o lacrimă ferbinte pe mormântul lui și să-l însoțim cu simpatiile noastre spre calea de unde nu este reîntorcere.

Suflet curat! Lăcaș de fericire ți-ai căutat.

Petru E. Papp.

— **Necrolog.** Subscriși pătrunși de cea mai adâncă durere aducem la cunoștința tuturor rudeniile, amicilor și cunoscuților că, *Maria Males* nasc. *Cărăbaș*, în urma unui morb greu și îndelungat, împărțită fiind cu sf. Taine, în anul al 36-lea an al etății, și al 20-lea an al fericitei sale căsătorii, și-a dat blândul ei suflet în mâinile Creatorului — Mercuri în 22 Martie (4 Apr.) a. c. la orele 2 d. a.

Rămășițele pământești ale defunctei se vor depune spre vecinică odihnă, Vineri, în 24 Martie (6 Aprilie) a. c. la 11 ore a. m. în cimiterul gr. or. rom. din Belotinț. Belotinț, în 23 Martie (5 Aprilie) 1906. Fie-i țărina ușoară și memoria eternă! Stefan Cărăbaș, inv. pens., tată; Rozalia Cărăbaș, mamă; Valeriu Males, preot, soț; văd. Maria Males, soacră; Toma Cărăbaș, frate; Elena Cărăbaș, cumnată.

— **Tragicul sfârșit al unei milionare.** Justiția din Londra a făcut de curând lumină asupra misterului care învăluia moartea unei tinere femei descinsă la un hotel din Pirutico, unde s'a înscris de dna Maria Duval.

La început s'a crezut, că această femeie, judecându-se după nume, este o franceză, dar în urma depozității senzaționale ale sorții sale, acum se știe, că disperata, care s'a sinucis, nu a fost de cât dna Laura Cushing, soția unui milionar american, de care trăia separată.

Ea a trăit în Paris apoi s'a strămutat la Londra, unde trăia în mod modest.

Dia cauză că nu putu să sufere această schimbare în existența ei nefericită a hotărât să se sinucidă ceea ce a și pus de curând în practică.

— **Un poet negru.** Paul Laurence Dunbar, care a murit de curând, a fost un poet negru, primul negru, care a interpretat aspirațiunile negrilor în mod estetic și liric. Tatăl său a fost un sclav fugit dela stăpân și mama de asemenea o sclavă.

Donbar se slujea în poezie ca și în proză de dialectul negrilor din sudul Americii.

Operile sale cele mai bune sunt cuprinse în ale lui «Lyrics of lowly places» (poezia lăcașurilor umile), în care dă expresia cea mai reală și înduioșătoare a aspirațiunilor negrilor și în care a transportat folklorul rasei sale.

N'a fost poate un mare poet ca Robert Burns, dar ține un loc de seamă în literatuna americană.

— **Cei treisprezece din Courrières.** Hesse-Wartegg, un renumit descrietor german, descrie în o foaie germană scăparea miraculoasă a celor treisprezece mineri din Courrières. Din interesanta descriere estragem următoarele:

«Treisprezece mineri scăpați!» — «Douăzeci de zile sub pământ» — și alți articoli cu asemenea titluri vedeau lumina zilei în foile pariziene, descriind în modul cel mai îngrozitor amănuntele despre catastrofa dela Courrières. Și era mai mult un lucru de necrezut vestea, ca după douăzeci de zile cineva să iasă cu viață dintre acei nenorociți, cari în urma catastrofei au fost înmormântați în minele, unde lucrau. Și când s'a lăjit vestea, că totuși lucru acesta se adevărește,

mulți au mers la fața locului. Din Paris până la Arras poți călători cu trenul, acolo te dai jos și o cărare te duce până la Courrières, unde s'a întâmplat catastrofa. Orașul are 6000 locuitori, cari toți sunt mineri.

Satul frumos, bine așezat, are străzi largi de ambele părți cu case de ale muncitorilor. Ici colea câte o prăvălie, în stânga se găsește spitalul, unde sunt în îngrijire cei treisprezece scăpați. În jurul spitalului e atât de mare imbulzala, încât, poliția a trebuit să facă rânduială. În lăuntru în paturi alb și îmbrăcate sunt așezați cei treisprezece mineri scăpați în mod miraculos. Se credea că ei vor avea mai mare asemănare cu cei morți decât cu cei vii, dar îngrijirea ce li se dă, le folosește foarte mult, încât peste câte-va zile pot păși spitalul.

— În viața mea nu voi mai intra în mine — zice un glas slab. Era glasul lui Némy, eroul catastrofei, care a mântuit pe cei treisprezece.

Un cercetător s'a dus la patul lui și i-a strâns mâna. Era un ziarist și când Némy a știut aceasta, i-a zis:

— Oh Domnul meu! Nu așa s'a întâmplat după cum se scrie prin ziare. Am citit, dar pot spune, că o descriere ridicolă a acelor întâmplări cu mine și soții mei în cele douăzeci de zile.

Némy știe, că întraga lume se interesează de scăparea lor, de aceea e cu mare băgare de samă la tot cuvântul ce-l spune vre unui ziarist

Chinurile lor suferite în mine se par numai produsele prea esagerate ale unei fantazii mari. Dar nu e nici poveste, nici lucru de necrezut, ci cea mai tristă realitate.

După explozie — zice Némy — am început să fug, am dat de un morman de cadavre. În un colț de mină am găsit un minier de patrusprezece ani. În patru picioare a trebuit să ne târâm prin întunec și la tot pasul am dat de cadavre reci. În primele zile mai aveam ce mânca și mai aveam puțină apă, ce însă nu peste mult s'a gătat și atunci o grozavă foamete ni-a cuprins. Atunci am căutat de ale mâncării la cei morți, mai târziu am dat de alți vii și ne-am alăturat câtră ei. În mine era foarte frig, și Némy i-a făcut atent pe soții săi, să nu doarmă, căci atunci sunt pierduți. Astfel au rătat ei zi și noapte prin întunec.

— Zi și noapte intrerupe un alt mântuit. Ce am știut noi, când e zi și când e noapte? Nici zilele nu le-am fi putut socoti, dacă nu am fi avut orologiu la noi.

Orologiul a fost a lui Némy și tot la douăzeci și patru de oare l-a tras odată. Și a tras de cincisprezece ori, și atunci ni s'au gătat și chibriturile și în întunec n'au putut să controleze timpul. Minele sunt închise și până când vor stă așa nu se știe. Cimiterul din Courrières se umple mereu. În toată ziua se vede proaspăt mormânt, și pe el cununi de flori, ultima suvenir pentru jertfele catastrofei îngrozitoare.

— **Tunel sub canalul la Manche.** O telegramă din Londra vestește, că Sir William Holand va înainta parlamentului în timpul cel mai apropiat un proiect în afacerea construirii unui tunel sub canalul la Manche. Dacă parlamentul va afla de bun proiectul se va supune la desbatere. Întreprinderea va costa 150 milioane, din care sumă jumătate o va suportă Anglia, jumătate Franța. Tunelul va fi săpat în atari straturi, unde pământul nu va conține apă.

— **O plăcută surprindere de sfintele Paști** este fără îndoială o poliță de asigurare pe viață în favorul soției, a copiilor, a rudeniilor, sau pentru amici, la cari ține tot omul de bine.

Și pentru donațiuni filantropice, la biserică, școli etc. prin o asigurare a vieții se poate ajunge pe calea cea mai ușoară la un capital respectabil. În privința aceasta atragem atențiunea onoraților cetitori, recomandând institutul de asigurare «Transilvania» din Sibiu.

— **Magazin de stofă de fabrică, Leichner și Fleischer, Pécs.** În magazinul exclusiv de stofă de fabrică se află de vânzare 3 metri stofă de lână pentru întreaga îmbrăcăminte bărbătească, dela 3'30—4'40—6'60 floreni în sus până la cea mai fină.

Pentru provincie trimitem bucuros probe *Leichner și Fleischer*, Arad, Szabadság-tér 17 Telefon 475.

— **Wolf J.**, pantofar de gnete femeiești și bărbătești. Arad, strada Weitzer (palatul minorității).

— **Vin de deal** din Ghioroc, calitate excelentă, din anul 1905 (alb, se expediază, le cerere, dela cantitatea de 30 de litri în sus, cu preț de 40 fil. litrul. A se adresa, dnei S. Secula, Arad, str. Teleki 24.

CONGERTE, PETRECERI.

Secțiunea meseriașilor români Aradani aranjază Sâmbătă, în 8/21 Aprilie 1906 în casa națională din loc *Petrecere împreună cu teatru* la care va invita cu toată onoarea comitetul aranjator. Prede intrare rândul I—II: 2 coroane, rândul III—IV: 1'40 coroane, loc de stat: 60 fileri. Inceputul la 8 oare seara. Venitul curat este destinat fondului meseriașilor români din Arad. — Suprasolviri benevole se primesc cu mulțumită, care se vor publica pe cale ziaristică.

PROGRAMA:

1. «*Oda ostașilor români*», de V. Alexandri, declamată de dl Nicolae Opreș.

2. «*Monolog*», de V. Pop, declamată de dl Ioan Laurențiu.

Telegrama. Farză în trei acte de Original. — În pauză se va juca «*Călușorul*» și «*Bătuta*».

Reuniunea română de cântări din Orăștie anunță pe 4/17 Aprilie 1906 (a treia zi de Paști) în sala hotelului «Transilvania» din Orăștie *Concert* dat de corul teologilor de a. III. din seminarul din Sibiu în favorul fondului pentru completarea gimnaziului român din Brad. Inceputul la 1/28 ore seara.

— Tinerimea română a plugarilor din Cinteiu, vor aranja *Concert* împreună cu joc pe a 2-a zi de sf. Paști, care se va ține în localitatea școlii gr.-ort. rom. din loc.

— Inteligența română din Porumbacul-inferior invită la concertul, ce-l va da cu concursul elevilor constituiți în cor din cursul al II-lea pedagogic al seminarului «Andreian», Luni în 3 Aprilie st. v. 1906 (a doua zi de Paști), în edificiul școlii. Inceputul la 7/2 ore seara. Venitul curat e destinat în favorul bibliotecii școlare din Porumbacul-inferior. După concert urmează dans.

— Corul vocal rom. gr.-or. din Lipova sub conducerea dlui inv. Iuliu Puticiu, invită respectuos la concertul, căruia îi premerge comedii I. «Zăpăciți», comedie în 1 act de A. Kotzebue; II. «Otrava femeiască», comedie în 1 act de N. Țințari, care se va ține Luni, (3/16 Aprilie) a II-a zi de Paști în sala hotelului «Archiducele Iosif». Inceputul la 8 ore seara. În pauză se vor juca jocurile naționale «Bătuta» și «Călușorul» sub conducerea vătavului Iuliu Putici.

Economie.

Arad, 9 Aprilie 1906.

Bursa de mărfuri și efecte din Budapesta.

Cota oficială pe ziua de 8 April.

INCHEEREA LA 12 ORE:

Grâu pe Aprilie 1906 (100—clgr.)	16'63—16'64
Secară pe Aprilie	13'50—13'52
Orz pe Aprilie	15'90—15'92
Cucuruz pe Mai	13'48—13'50
Grâu de toamnă pe 1906	16'62—16'64

INCHEEREA LA 5 ORE:

Grâu pe Aprilie 1906	16'62—16'64
Secară pe Aprilie	13'38—13'40
Ovăs pe Aprilie	15'48—15'50
Cucuruz pe Mai	13'36—13'38
Grâu de toamnă pe 1906	16'58—16'60

Bursa de bucate din Timișoara.

Grâu: 78—100 klgr.	Cor. 15'50—15'60
« 79—100 «	«
Secară: 100 «	12'20—12'30
Orz: 100 «	13'50—13'60
Ovăs mercantil 100 klgr.	14'10—14'20
« cernut 100 klgr.	13'30—13'30
Cucuruz nou 100 «	13'20—13'30
« vechiu 100 klgr.	«

Prețul alcoolului în Arad.

Alcool rafinat în mare	Cor. 158'—
« « mic	« 160'—
« brut « mare	« 156'—
« « mic	« 158'—

Târgul de porci din Kőbánya.

De prima calitate ungară: Bătrâni, grei părechea în greutate peste 400 klgr. — — — fil.; bătrâni mijlocii, părechea în greutate 300—400 klgr. — fil.; tineri grei în greutate peste 320 klgr. 125—127 fil.; calitate sârbească: grei părechea peste 260 klgr. 120—126 fil.; mijlocii părechea 240—250 klgr. greutate 121—122 fil. Ușori până la 240 klgr. 116—118 fil.

BIBLIOGRAFIE.

În editura librăriei Ciurcu din Brașov a apărut «Vătăjăul», sau orațiuni ținute la nuntele țărănești și doine culese din gura soldaților români de Valerian Dugan-Opaît suboficer în reg. de infanterie Archiducele Eugen Nr. 41.

— *In vis*, comedie într'un act localizată de Arseniu Vlaicu.

În institutul de arte grafice și de editură «Lucceafărul», Budapesta, IV, str. Molnár Nr. 10 a apărut A. O. Maior, Biblioteca copiilor cu 14 ilustrații și cu o poveste inedită scrisă anume pentru acest volum de Carmen Sylva. Prețul 2'60 (România 1 lei).

Redactor responsabil: Sever Bocu.

Editor proprietar: George Nichin.

AVIS!

E de vânzare 5 vii în hotarul Măderatului, cari sunt în stare bună. Doritorii cari vor esc a cumpără să se adreseze la **I. Popescu**, notar în **Mağyarád**, unde se poate cumpără și vin. **Tot acolo se află și vase pentru vin.**

Banca Națională a României.

Cu începere dela 24 Martie 1906, banca a scăzut la 5^oo, dobânda pentru împrumuturi contra depozite de efecte sau varante.

Tipărituri ieftine și cu gust lucrate și având în vedere calitățile alese de hârtie cese cere, comandați spre

»»» mulțumire la »»»

Tribuna.

»»» Tipografia d-lui G. Nichin, Arad, Deák Ferencz-u. 20. »»»

I. G. EREMIE

prăvălie de delicatese în Braşov.

Oferează următoarele

articole pentru post:

Iere roşii, moi, I-a calitate	1 Klgr.	2·20 flor.
» » tescuite	1 »	1·10 »
» » negre, Caviar, moi, I-a calit. bob întreg	1 »	15.— »
» » » Caviar, II-a calit.	1 »	10.— »
Masline mari de Vollo	1 »	—·68 »
» Trille, mijlocii	1 »	—·44 »
» Halva, I-a calitate	1 »	—·90 »

ŞI BRÂNZETURILE URMĂTOARE :

Ementhaler, I-a calitate	1 Klgr.	1·25 flor.
Cascaval	1 »	—·75 »
Brânză în salamuri	1 »	—·80 »
» de burduf, I-a calitate	1 »	—·75 »
» » » II-a »	1 »	—·50 »

şi tot felul de brânzeturi, precum şi conserve de Humari

şi cel mai mare depozit de Portocale (Orange) şi carfiol

din Italia — — — — — Pachetarea franco

Somn, Salau, cegă, scrumbii proaspete în fiecare zi.

Peste proaspete!

Se primeşte un ucenic, care a cercetat cel puţin 2 clase gimnaziale sau reale.

Cu stimă: **I. G. Eremie.**

AVIS

Am onoare a aduce la cunoştinţa onor. dame din localitate şi jur că în strada Perényi Nr. 1. am deschis o

Şcoală de Croi

pentru toalete de dame

unde predau spre învăţatură toate cele ce cad în fahul acesta, ca: croiuri de fuste, talii, jachete, etc. etc. In atelierul meu apoi, ori ce fason e după jurnal. Am învăţat într'una din primele şcoli din Budapesta — iar cele mai noi experienţe câştigate, mă aduc în plăcuta situaţie de a putea îndeplini cele mai moderne şi înalte pretenii ale onor. dame.

Rog cât mai multă părtinire.

Şcoala de croit şi cusut

Maria Várnai

Perényi-u. No. 1.

RESTAURANTUL TÓTH ENDRE

Am onoare a atrage atenţiunea p. t. publicului asupra fostului restaurant

KASS

acum preluat de mine şi remaniat după cele mai moderne cerinţe.

Cele mai fine şi mai bune băuturi, precum vinuri, licheruri, şampanii, se pot căpăta aici.

Mâncările restaurantului nostru sunt neîntrecute.

0 0 0 Seară de seară muzica cea mai bună dilectează pe oaspeţii mei. 0 0 0

Serviciu prompt, curat şi conştienţios. 0 0 0 Abonamente se fac cu preţuri moderate.

Cu deosebită stimă

Tóth Endre
restauratier.

Kern şi Petrovici

comersant de mărfuri coloniale, vin, şampanie, rum, ape minerale şi cărnuri de vînat

Oradea-mare, Strada principală

(vis-à-vis de firma Huzella M.)

„La crucea de aur“.

Recomandă marele lor deposit de mărfuri, într' altele :

CAFEA

deadreptul importanţă şi anume: SANTOS, SANTOS MĂRCELATĂ, MENADO, COSTARICO, MEXICO, MOCCA, CUBA, CEYLON şi CEYLON MĂRCELATĂ.

Cafea prăjită, o calitate specială şi măcinată. Zahăr pătrat şi întreg în calitatea cea mai bună. Orez italian, japonez şi indigen. Chocoladă şi cacao de Şuchard şi alte renumite firme. Făină în preţul cel mai estin. Olee de masă verde original francez din Nizza, Lombese cea mai bună calitate ce există. Lumini de masă şi biserică «Milly», «Apollo» şi «Flora» în toate mărimile.

Cognac şi liqueruri în calitate bună şi veritabilă. Vin vechi de Magyarad, de Meneş, Tokaj, Malaga, Madeira şi Achaia. — Şampană de tot feluri. — Ape minerale, mare sortiment.

Brânză de Liptó şi săcuşcă, precum şi caşiu de Ementhal, Groi, Gorgonzola, Trappe-Roquefort, Eidam şi mai multe soiuri.

Peşti sardine, păstravi şi etc. în oleu, mai departe peşti afumaţi şi marinaţi.

Mare asortiment de ouă de Paşti de zahăr şi şocoladă, zăhărele de tot felul.

Picăturile balsamice „MARIA-RADNA“

pentru răni și stomac, ajută iute și sigur în multe boale, ca d. ex. dureri, colici de stomac, boli vechi de stomac și lipsei de apetit, contra reumei, junghiurilor, colice și durere de cap, estern la răni timpurii, la sgărietură, la scrinteli și ruperi de oase, contra reumei și durerii de oase.

Un flacon: prețul 30 fil., 10 flacoane Cor. 3.— francat.

Pastilele — SENECA

Medicină sigură contra tusei, troanei, răcelii, influenței. Cutia 1. Cor., 10 cutii franco 8. Cor.
Se poate căpăta la **Kossuth Pál, Szűz Mária.** gyógyszerháza, Arad, Boros-Béni-tér 15 sz.

Centauria! Cel mai minunat întăritor de stomac!
Depărtează frigurile stomacale, colicele,
lipsa de scaun, diaree, răceli și multe alte boale diferite.

O scrisoare de mulțumită.

Stimate domnule apotecar! Pentru admirabila DV teo întări-
toare de stomac nu Vă pot mulțumi din destul și regret că nu o
pot recomanda în deajuns pentru a fi cunoscută binefacerea ei. Doi
colegi ai mei Vă vor comanda zilele astea câte-va pachete din teo
„CENTAURIA“. Eu Vă mulțumesc și Vă rog a-mi mai trimite încă
un pachet mare pentru este 2 cor. Cu stimă: Ion Luca, inv.

Anunț!

Am onoare a aduce la cunoștință că am deschis în

Arad. — strada lemnului (Fa-utcza) — No. 1.
o fabrică de **mașini agronomice**

sub firma înregistrată la tribunalul comercial

VULCU J. MAXIM

Dispunând de mijloace îndestulătoare și sprijinit pe experien-
țele mele extinse făcute în

o o **Austrungaria, Germania și America** o o
mă aflu în plăcuta poziție a produce și servi pe onoratul public
o o o cu tot felul de mașini agronomice o o o
din material de prima clasă și pe lângă pre-
o—o—o **țurile cele mai avantajoase.** o—o—o

În special fabric, diverse mașini de sămănat, secerat, sfăr-
mătoare de encoruz, mașini de săpat, de tăiat nutreț la vite, ciururi,
pluguri (Șeitană), prese de vin, pompe precum și alte articole de piv-
nițarie și instalațiuni de mori, joagăre și figlării miel și mări, după
cele mai moderne și mai practice sisteme recunoscute în branșele
mașinăriilor sus numite.

Procur, mijlocind prețurile cele mai avantajoase, mașini de
abor și treerătoare, motoare de benzin, petrolu, spirit sau gaz,
garantând totdeauna, atât de construcțiunea mașinilor cât și de ma-
terialul cel mai bun.

Efectuez totdeauna lucruri de lăcătușerie și tot felul de re-
paraturi de mașini,

cu prețuri foarte moderate, pe lângă serviciu cinsit
o—o—o—o—o—o și prompt. o—o—o—o—o—o

Serviciul prompt și conștientos!

Unde se adună Românii? La hotel „Palatin“

care e aranjat din nou în modul cel mai modern,
cu odăi curate, foarte elegante și foarte eftine.

Unde e locul de întâlnire al
inteligenței române în deosebi?

In restaurantul hotelului
„Palatin“ al lui Ignatie Pașca.

Unde poți căpăta bere veri-
tabilă de — Schwechat?

In restaurantul „Palatin“
al lui Ignatie Pașca.

Unde poți afla, în Arad, cele
mai bune vinuri și beuturi?

In restaurantul o o o o
o o o o „La Palatin“

Unde poți căpăta, în Arad,
cele mai bine gătite mâncări?

Tot la „Palatin“, la restau-
rantul lui Ignatie Pașca!

Și tot acolo, în fie-care Sâmbătă, se capătă
cârnați proaspeți și carne de porc. Abonamente
se fac cu prețuri din cele mai convenabile.

Serviciul prompt și conștientos!

Pentru vinderea
în comisiune a

Marelui magazin de asortimente de sticlă

de porcelan, maiolică, vase de piatră, obiecte de lux, vase, lampe de mase
și candelabre, oglinzi, obiecte de argint, alpaca și nickel, decourii pentru
odăi și mese, acomodată pentru aranjamente casnice, începând dela calitatea
cea mai fină până la cea mai ordinară sunt neasămănător de convenabile.

Toate acestea, se vînd pe prețuri foarte
moderate — în prăvălia mea, situată pe

Szabadság-tér 21.

■ Efectuesc foarte punctual comande de sticlărie. ■

Cu stimă: **Klohs Adolf.**